ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ.κ. Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Υ ,
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥΣ ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΟΥΣ
ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ
ΕΠΙ ΤΗι ΑΝΑΚΗΡΥΞΕΙ ΑΥΤΩΝ ΩΣ ΕΤΑΙΡΩΝ
ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

(24 Ἰουνίου 2016)

Μακαριώτατοι καὶ τιμιώτατοι ἀδελφοὶ Προκαθήμενοι τῶν κατὰ τόπους Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν,

Μετ᾽ ἰδιαιτέρας χαρᾶς καὶ συγκινήσεως χαιρετίζομεν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὀρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης νὰ ἀποδώσῃ εἰς ἕκαστον ἐξ Ὑμῶν, Μακαριώτατοι καὶ Ἁγιώτατοι ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοὶ ἐν Χριστῷ, τὴν τιμητικὴν διάκρισιν τοῦ Ἑταίρου αὐτῆς, διότι πρόκειται περὶ μιᾶς διακρίσεως, ἡ ὁποία ἀποδίδεται δικαίως ἑκάστῳ ἀδελφῷ-ἐκκλησιαστικῷ ἡγέτῃ, ὑπὸ ἑνὸς Ἱδρύματος ταχθέντος εἰς τὴν διακονίαν τοῦ διαλόγου καὶ τῆς χριστιανικῆς καταλλαγῆς.

Συγχαίρομεν ἑνὶ ἑκάστῳ ἐξ Ὑμῶν διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ταύτης προσγενομένην Αὐτῷ τοιαύτην τιμήν, εἰς ἔνδειξιν ἀναγνωρίσεως τῆς πολυτίμου προσφορᾶς ἑκάστου ἀδελφοῦ Προκαθημένου εἰς τὴν ἧς προκάθηται Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ τῆς συνεισφορᾶς αὐτοῦ εἰς τὸν διάλογον πρὸς καταλλαγὴν καὶ συμφιλίωσιν μεταξὺ τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων ὅλου τοῦ κόσμου, εἰς ἐποχὴν ἐξάρσεως τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ καὶ τῆς ἐρειδομένης εἰς ψευδῆ θρησκευτικὴν βάσιν τρομοκρατίας, χωρὶς βεβαίως ὑποχώρησιν ἀπὸ τὰς ὀρθοδόξους θέσεις μας.

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἀκαδημία Κρήτης λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν προστασίαν τοῦ καθ᾽ ἡμᾶς Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς Ἱερότητος, ἀδελφὲ ἅγιε Κισάμου καὶ Σελίνου κύριε Ἀμφιλόχιε, ὡς χῶρος διαλόγου καὶ συμπνευματισμοῦ μεταξὺ τῶν ὀρθοδόξων διὰ τὴν κατὰ τὸ ἐφικτὸν διαμόρφωσιν ἐνιαίας θέσεως ἐπὶ τῶν συγχρόνων προβλημάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου. Μέχρι σήμερον ἡ Ἀκαδημία ἔχει δώσει πολλὰ δείγματα τοιούτου διαλόγου.

Ἐπίσης, ἔχει δώσει ἀξιόλογα δείγματα προβολῆς τῶν ὀρθοδόξων θέσεων πρὸς τοὺς ἑτεροδόξους καὶ τοὺς ἑτεροθρήσκους κατὰ τὴν διάρκειαν διαλόγων μετ᾽ αὐτῶν καὶ εὐρύτερον μεταξὺ τῆς πίστεως, τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ ἵδρυσις αὐτῆς, ἄλλωστε, εἰς τὸ ἐξαιρέτου κάλλους φυσικὸν τοῦτο περιβάλλον, τὸ ὁποῖον διέθεσεν ἡ παρακειμένη ἱστορικὴ Ἱερὰ Πατριαρχικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Παναγίας Ὁδηγητρίας Γωνιᾶς, εἶναι συνυφασμένη μὲ τὸ πνεῦμα τοῦτο τοῦ διαλόγου καὶ τῆς καταλλαγῆς, καθὼς ἡ ἀνέγερσις τῶν πρώτων ἐγκαταστάσεων τῆς Ἀκαδημίας ἐπραγματοποιήθη μὲ τὴν οἰκονομικὴν βοήθειαν τῆς ἁρμοδίας Ὑπηρεσίας τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας τῆς Γερμανίας (Evangelische Zentralstelle für Entwicklungshilfe), ὡς σημεῖον μετανοίας καὶ συμφιλιώσεως, εἰς τόπον ἐντόνως συνδεδεμένον μὲ τὴν Μάχην τῆς

Κρήτης τοῦ 1941, μίαν ἡρωϊκὴν μάχην διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν, μὲ βαρείας καὶ αἱματηρὰς θυσίας διὰ τὸν εὐσεβῆ Ὀρθόδοξον Κρητικὸν λαόν.

Ἡ λειτουργία τῆς Ἀκαδημίας εἰς τὴν Μεγαλόνησον Κρήτην, ὅπως τὴν ὡραματίσθη ὁ ἀείμνηστος Μητροπολίτης κυρὸς Εἰρηναῖος Γαλανάκης, μὲ τὸν στενὸν συνεργάτην του Ἐντιμολ. Ἀλέξανδρον Παπαδερόν, ἀποτελεῖ μίαν ἀκόμη ἀπόδειξιν διὰ τὸ πῶς ἡ πολιτεία τῶν χριστιανῶν, ἡ κοινωνία τῶν πιστῶν, μὲ τὸν σπόρον τῆς πίστεως καὶ τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μεταμορφώνει τοὺς θεσμούς, τὴν ζωήν, τοὺς ἀνθρώπους ἑνὸς τόπου, κράτους καὶ ὅλου τοῦ κόσμου. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ μήτρα, ἡ ὁποία ἀναγεννᾷ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν κόσμον, μέσα ἀπὸ τὴν εἰρηνικὴν καὶ μυστηριακὴν ζωήν της, τὴν ἀδιάλειπτον λατρείαν καὶ τὰ παραδείγματα τῶν Ἁγίων της. Διάφορος θὰ ἦτο ἡ κατάστασις εἰς τὸν κόσμον μας, ἐὰν τὰ ἔθνη ἐνεπνέοντο ἀπὸ τὰ χριστιανικὰ ἰδεώδη τῆς ἀνοχῆς πρὸς τὸν ἕτερον, τῆς ταπεινώσεως καὶ τῆς ἀλληλοκατανοήσεως καὶ τῆς συνεργασίας, τῆς ἀγάπης πρὸς κάθε ἄνθρωπον ἀνεξαρτήτως φύλου, γένους, καὶ γλώσσης καὶ θρησκείας.

Διάφορος θὰ ἦτο ἡ κατάστασις, ἐὰν ὁ κόσμος εὐθυγράμμιζε τὴν ζωὴν αὐτοῦ πρὸς τὸν μοναδικὸν κανόνα ἀληθινῆς ζωῆς-τὸ Ευαγγέλιον. Τότε ἀσφαλῶς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ κατευθύνῃ πρὸς εὐαγγελικὰς λύσεις τὰ μεγάλα δυσεπίλυτα προβλήματα τοῦ πλανήτου μας, τὰ ὁποῖα πολλάκις ἔχουν συζητηθῆ εἰς τοὺς χώρους τῆς Ἀκαδημίας ταύτης, ὅπως τὸ φλέγον πρόβλημα τοῦ περιβάλλοντος, διὰ τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς ἅπαντες ἡμεῖς οἱ Προκαθήμενοι τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἰδιαιτέραν ἐπιδεικνύομεν εὐαισθησίαν.

Ἡ Ἐκκλησία δίδει ζωὴν εἰς τὸν κόσμον, προσανατολισμὸν εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν, ἐπιδρᾷ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ἐναγκαλίζεται, τοὺς ἑνώνει, τοὺς χριστοποιεῖ καὶ τοὺς θεώνει.

Μὲ τὰς γενικὰς αὐτὰς σκέψεις, συγχαίρομεν ἑκάστῳ τιμωμένῳ ἀδελφῷ ἐκ μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ προσωπικῶς, ὡς ἀνθρώπῳ καὶ πνευματικῷ ἡγέτῃ, συμβάλλοντι εἰς τὸν διάλογον καὶ εἰς τὴν διαφύλαξιν τῆς ἑνότητος τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, καὶ εὐχαριστοῦμεν τῷ ἐντίμῳ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ τῆς Ὀρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης, διότι ἐξ ἀρχῆς ἐνηγκαλίσθη μὲ θέρμην καὶ ἀγάπην τὸ γεγονὸς τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου καὶ κατενόησε τὴν σημασίαν αὐτοῦ διὰ τὴν ἑνότητα τῶν ὀρθοδόξων καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς φωνῆς τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον.

Σημειοῦμεν δὲ ἰδιαιτέρως, ὅτι διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἀλλὰ καὶ τῆς συνολικῆς πολυτίμου συμβολῆς εἰς τὴν διοργάνωσιν τῆς Συνόδου ἡμῶν, ἡ Ὀρθόδοξος Ἀκαδημία Κρήτης ἀποδεικνύει ὅτι ἡ μέριμνα αὐτῆς δὲν περιορίζεται εἰς τὴν προσφορὰν ἀκαδημαϊκῶν γνώσεων, ἀλλὰ συμβάλλει ἐμπράκτως εἰς τὸ ἔργον καὶ τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ εἰς τὴν ἑνότητα τῶν Ὀρθοδόξων, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ καὶ τὸ πολυτιμότερον ἀγαθὸν αὐτῆς.

Περιπτυσσόμενοι δὲ ἀδελφικῶς τὰς Ὑμετέρας Μακαριότητας, δόξαν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν μεθ᾽ Ὑμῶν πάντων, Μακαριώτατοι ἅγιοι Ἀδελφοί, τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι καὶ οἰκονομήσαντι τὰ τῆς Ὀρθοδόξου Αὐτοῦ Ἐκκλησίας καὶ ἑκάστου ἐξ ἡμῶν Ἁγίῳ Θεῷ, Ὅστις ἦν καὶ ἐστι καὶ ἔσται ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.